

GLAS

SLOVENSKE
KULTURNE
AKCIJE

Mesečno poročilo. Izda-
ja tajništvo, Alvarado
350, Ramos Mejia.

LETO II. Štev. 6
JUNIJ 1955

PRED IZIDOM PRVEGA ZVEZKA DRUGEGA LETNIKA MEDDOBJA

V tisku je prva dvojna številka novega letnika Meddobja in bo izšla okrog 20. junija. Nad 120 strani izbranega gradiva predstavlja gotovo doslej najboljšo številko revije.

Dr. Ignacij Lenček nam v svojem eseju „Puščava raste...“ ob zadnji Heideggerjevi knjigi nudi nekaj premišljevanj o tem, kaj sploh pomeni „misli“, in prikaže bralcu v pomanjkanju „misliti“ enega glavnih svetovnih problemov, katerih posledice se kažejo na vseh področjih.

P. Robert Mazovec OFM, je iz ZDA poslal zanimivo gradivo v članku „Katolicizem v Združenih državah“, kjer nam predstavi v zgoščeni obliki vsebino pred nedavnim izdane knjige, ki jo je napisalo deset vidnih javnih delavcev v Severni Ameriki. Obravnava različne poglede na življenje katoličanov in njih odnose. Problemi so aktualni in jih bo z zanimanjem prebral vsakdo.

Mirko Javornik, avtor Črnega brega, pomladi v Palestini, Srečanja z nepoznanimi, pisec knjige tako literarnih kakor političnih esejev („Pero in čas“), se je po skoraj desetletnem premoru oglasil v beletristiki. V tej številki bo objavljena njegova daljša tržaška novela „Potni list“, v kateri na svojski način prikazuje tragiko ljudi različnih svetovnih mazorov, ki so, če že ne vedno fizično, kdaj ubijali čustveno življenje.

Ruda Jurčec, ki je od takrat, ko je „napisal črki, pomembnejši kot pa se je zavedal“, kakor je lani v 1. številki Meddobja sam napisal v Introitusu, zdaj spet v svojem petdesetem letu prijel za pero, je avtor druge daljše proze v tej številki. „Vuzmenice“ je bolj novela v današnjem španskem, kakor pa v klasičnem smislu besede. V nasprotju z našo zgoj vidne spomine obujajočo literaturo je po fabuli zelo enostavna, a predstavlja v naši književnosti značilen korak iz opisovanja dogodkov v zamotano notranje življenje sodobnega človeka, ki so mu dogodki samo asociacijska vzmet, za prikaze življenja in kozmičnih sil v njega vsakdanjem prepletavanju.

Dr. Tine Debeljak je za to številko pripravil oznako k Novačanovemu „Rdečemu Panteonu“, političnemu pamfletu, ki je nekoč izšel v tržaški „Demokraciji“. Po izidu so Novačana v tržaških „Razgledih“ napadli in tedaj je pesnik napisal posebne opombe, ki jih zdaj prvič priobčujemo, vzete iz njegove literarne zapuščine.

Revija prinaša nekaj pesmi (Kos, Polant, Rozman, Igor, in prvič pesem koroškega pesnika Valentina Polanška), dalje Jeločnikov prevod Claudelovega „Mesovega speva“ ob priliki smrti tega velikega pesnika; ob tej priliki je tudi objavljen Javornikov esej o istem pesniku.

Pod „Knjigami“ bodo priobčene razne ocene tako knjig, ki so izšle v zamejstvu, kakor onih doma in — takih, ki jih Slovenci izdajajo za tujce. Posebne vrednosti je osvetlitev knjige Vrednot 1955, ki jo je to pot napisal F. Dolinar.

Številka se zaključuje z delno objavo odgovorov na anketo, ki jo je lanskega leta razpisal Literarni odsek Slovenske kulturne akcije in ki gotovo predstavlja zanimiv prerez miselnosti naših bralcev, piscev in kritikov po svetu, v zvezi s slovensko književnostjo in kulturo sploh.

Pod naslovom „Črke, besede, misli“ nadaljuje prikaz domačih in tujih literarnih problemov Ruda Jurčec.

DOSEDANJI KULTURNI VEČERI V BUENOS AIRESU

1. Uvodna prireditev v letošnji zimski sezoni kulturnih večerov je bila zamišljena najprej kot napol družabni sestanek ustvarjalcev, članov in prijateljev. Zaradi istočasnosti drugega sestanka slovenskih izseljencev smo že najeto dvorano odpovedali in stisnili spored na možno dveurno razsežnost v manjšem prostoru, datum pa preložili na soboto 23. aprila k sv. Juliji. Na sporedu sta bila najprej v prvem delu poročevalska govora predsednika in tajnika, v drugem delu pa predavanje univ. prof. dr. Ignacija Lenčka. Večera se je udeležil tudi pobudnik Slovenske hiše, direktor slov. dušnih pastirjev, č. g. Anton Orehar. Vseh udeležencev je bilo 63, to pa v kljub zelo slabemu vremenu.

Govor predsednika Rude Jurčeca „Okvir našega dela“ je v celoti objavil „Glas“ številka 4. — Tajnik Marijan Marolt je podal nekakšno tajniško poročilo, ne o poslovanju pisarne, pač pa o izvršenem kulturnem delu in prognozah za bodoče delovanje, ki ga narekujejo dosedanje izkušnje. Največ se je pečal z vsebino kulturnih večerov v Buenos Airesu. Ti večeri nikakor niso namenjeni samo članom in prijateljem, ki živijo v argentinski kapitali. Vsaj polovica sporeda je našla po naših publikacijah — deloma tudi po publikacijah drugih založb — pot v širni slovenski zamejski svet. Govornik je razčlenil obdelano tvarino tudi po tem, koliko so kulturni večeri posredovali slovenske tradicije, koliko izvirnih zamejskih stvaritev in koliko so bili posvečeni sodobni, deloma tudi pretekli svetovni ustvarjalnosti. Omenil je tudi sestanke naših ustvarjalnih članov drugod, zlasti v Trstu in Rimu, ki služijo istemu

splošnemu namenu kot kulturni večeri v Buenos Airesu: pripravljati gradivo za naše publikacije. — Prodekan dr. Lenček je podal v svojem predavanju vtise o kulturnem življenju v Evropi, kot jih je dobil na svojem zadnjem potovanju po Italiji, Avstriji, Švici, Nemčiji in Holandskem. Obdelal je umetniško (zlasti arhitektonsko), literarno in filozofsko produkcijo ter odnos občinstva, posebno mladine, do teh stvaritev. Po predavanju so mnogi poslušalci želeli podrobnejših podatkov, čemur je mogel g. profesor le delno ustreči, ker je potekel čas za razpolaganje z dvorano.

2. Na drugi, *glasbeni večer* je prišlo 47 poslušalcev. Ker se je prvi večer po datumu zakasnil, je bil drugi že naslednji petek, 29. aprila. V prvem delu večera je vodja glasbenega odseka, prof. Lojze Geržinič v svojem predavanju podal pregled muzikalnih tokov od antike do romantike; predavanje so spremljale glasbene ilustracije na ploščah in fragmentarne analitične interpretacije na klavirju. — V drugem delu smo videli najprej francoski film Berliozove Fantastične simfonije s pregledom celotnega skladateljevega življenja, Berlioz je igral Barrault. Drugi, angleški film je reproduciral in s podobami ilustriral Čajkovskega Overture 1812. — Ta večer je bil širši uvod v nadaljni cikel 4 glasbenih večerov, ki jih bo priredil glasbeni odsek za tiste poslušalce, ki se hočejo z glasbeno stilistiko podrobneje seznaniti.

3. *Literarni* kot tretji v vrsti letošnjih kulturnih večerov se je vršil v petek 13. maja. Ob udeležbi 48 poslušalcev, med katerimi je bilo najmanj literatov, je začel spored s kratkim uvodom vodja literarnega odseka Zorko Simčič. Nad mizo recitatorjev so se vrstili prospekti z navedbo in ilustracijami rojstnih pa delovnih krajev posameznih avtorjev (izdelal M. Volovšek). Prvi je prebral Marijan Willenpart črtico Karla Mauerja „John Kovach“, kjer opisuje naš severnoameriški pisateljski lider usodo izmozganega slovenskega staronaseljenca. — Nikolaj Jeločnik je recitiral 3 pesmi iz zadnje zbirke Rafka Vodeba „Kam potujejo oblaki“ in sicer Leto 1941, Besedo in Finale. — Pesnik Tine Debeljak sam je podal pesem „Nadan odhoda“ iz (škoda, da še vedno samo rokopisne) zbirke „Čez ocean“, Jeločnik pa Balado o stotniku Bregarju iz (prav tako še rokopisne) zbirke balad in romanc „Turjaški labod“. — Za konec prvega dela je Marijan Marolt bral

Ovitek je pripravil Božidar Kramolc, o katerem prinaša ta številka lastni življenjepis in pa oceno izpod peresa modernega angleškega slikarja Roy Pegrama. Deset celostranskih reprodukcij predstavlja našega mladega umetnika iz Kanade, Božidarja Kramolca.

Številko zaključuje kronika kulturnih dogodkov pri nas in po svetu.

SPORED NAŠIH NADALJNJIH KULTURNIH VEČEROV

4. Petek 27. maja: Prvi filozofski večer, tokrat iz področja pravne filozofije. Predava g. Božo Fink o temi „Etičnost novega kazenskega prava“.

5. Petek 10. junija: Filmski večer francoske moderne umetnosti z razlago. Izbor iz filmov o Rousseau-ju, Manetu, Bourdellu, Braque-u, Gauguinu, Maillolu, Matissu, Cezannu, Rodinu, Toulouse-Lautrecu, Van Gogh, Utrillu, Picassu.

6. Sobota 25. junija: V počastitev Narteja Velikonje, ob desetletnici pisateljeve smrti.

7. Petek 8. julija: Drugi filozofski večer. Predava univ. prof. dr. Ignacij Lenček o Temeljnih idejah eksistencializma.

8. Med 22. in 24. julijem: Razstava slovenskega impresionizma.

9. Petek 5. avgusta: Bistvo in problematika umetnine. Govori Marijan Marolt. Predavatelj bo razlago nadaljeval po dogovoru s poslušalci.

10. Ok. 19. avgusta: Prvi gledališki večer. Pripravlja Nikolaj Jeločnik.

11. Petek 2. septembra: Tretji filozofski večer. Predava dr. Vinko Brumen: Nekatera vprašanja naše kulturne rasti.

12. Petek 16. septembra: Drugi glasbeni večer. Priredi glasbeni odsek.

13. Petek 30. septembra: Mickiewiczev večer. Ob stoletnici pesnikove smrti. Pripravlja dr. Tine Debeljak.

14. Petek 14. oktobra: Literarni debatni večer.

15. Ok. 28. oktobra: Drugi gledališki večer. Pripravlja Marijan Willenpart.

16. Ok. 11. novembra: Volovškova razstava.

17. Petek 25. novembra: Četrty filozofski večer. Predava dr. Milan Komar.

Spored ni končno veljaven. Morebitne spremembe bodo nastopile lahko zaradi težav s prostori. V kolikor se bo spreminjal spored po kakovosti, se bo to godilo v težnji po izboljšanju. Za večere z manjšo prostorno zahtevnostjo razpolagamo do nadaljnjega z dvoranama v Ramos Mejji in pri sv. Juliji. Večeri se bodo vršili v teh prostorih izmenoma, da ustrezemo obiskovalcem iz različnih krajev velikega Bs. Airesa. Pri tem moramo upoštevati, da je ramoška dvorana za svetlobne, glasbene in reprodukcijske učinke bolj primerna. Kraj prireditve bo za vsak primer v časopisju posebej poveljan.

ZÒRI, NOČ VESELA!

Marijan Marolt

Roman iz šestdesetih let prejšnjega stoletja.

Kot že več naših umetnostnih zgodovinarjev (Cankar, Bregar, Vojeslav Molè, Cevc), se tudi Marolt loteva besedne umetnosti. Doslej je bil znan le kot esejist pa pisec zabavnih črtic in kramljanj, ki jih je objavljajl pod pseudonimom Ludvik Kavšek.

„Zòri, noč vesela!“ je naslov Cvekove božične pesmi, ki menda nikoli ni izšla v tisku ali večji razmnoženini. Na Vrhniki pa, kjer je deloval Cvek najdaljšo dobo svojega učiteljskega in organistovskega življenja in kjer je to pesem tudi uglasbil, je „Zòri, noč vesela!“ bila in je še prva glasnica pobožnega božičnega razpoloženja pri vseh božičnih mašah. Še za pisateljevih otroških let na cerkvenem kora „Svete noči, blažene noči“ sploh niso peli; to je bila takrat samo „posvetna“ pesem v meščanskih družinah. Na cerkveni korjo je vpeljal menda šele organist Grum po prvi svetovni vojni, s časom pa je „Sveta noč“ izpodrinila Cvekovo „Noč veselo“ na drugo mesto. Toda „Sveta noč“ je miloba, „Noč vesela“ pa šele prava božična pobožnost, tudi danes še.

Maroltov roman se godi največ na Vrhniki, med leti 1865 in 1870. Osrednja osebnost je Leopold Cvek. Zunanji dogodki, ki dejanja poganjajo in zavirajo, so vojska (bitka pri Kustoci) in kolera l. 1866 ter slikanje vrhniške farne cerkve (Janez Wolf) in deželnozborske volitve l. 1867. Vendar „Zòri, noč vesela!“ ni zgodovinski, pa tudi ne Cvekov življenjski roman. Razen omenjenih okvirnih dogodkov je v spisu malo resničnih zgodovinskih dejanj. Nastopajo razen Cveka in Wolfa še druge zgodovinske osebnosti, kot graditelj še zdaj po njem imenovanega Stampetovega mostu, deželnozborski poslanec Franc Kotnik, padar Verne — o katerem Vrhničani še danes verjamejo potegavščino, da je oče Jules Verna — kustoški junak Štular, žitki iz Verda in Vrbiči iz Loga — Cankarjevi starši, ki jih je pisatelj deloma še sam poznal ali pa slišal pripovedovati o njih. Te osebe je obdelal po spominu in govoricah. O nekaterih osebah, ki so tudi dejansko živele, ni imel ne spomina ne pripovedovanja in jih je izdelal po likih njihovih rodnih in poklicnih naslednikov (dekan Bonner, vrhniški kaplani, Jelovšek, Motar), spet druge, tako ljubezenski par s cerkvenega kora in številne stranske osebe, so plod piščeve domišljije.

Bolj kot za veren prikaz zgodovinskih dogodkov in likov gre Maroltu za podajo slik iz tedanjega trškega in vaškega življenja. „Zòri, noč vesela!“ je niz situacij, kjer je povsod učenik Cvek tista dobra dobričina, ki vse v pravi tir spelje.

Poleg oseb, ki ustvarjajo samo situacijo, so tu trije pari, ki vodijo zgodbo: Cvek in priletna farovška gospodinja, ki se je v svojih mladih letih zagledala v orglavca; posestnica Žitkovka s prvim možem, nato vdova in nazadnje z drugim možem; ljubezenski par s cerkvenega kora: tržaški slovensko-italijanski mešanec Štefan in bajtarska Rezika. Prikazan je tudi odnos Vrhničanov do Trsta, ki je — sicer bolj oddaljen kot Ljubljana — bil že v tistih letih vabljevejši za Notranjce ob cesarski cesti in novi južni železnici.

PRESELITEV PISARNE

PISARNA SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE SE PRESELI S 1. JUNIJEM T. L. V BIVŠI PENSION „ILIRIJA“,
ALVARADO 350, RAMOS MEJIA, FCNDFS
TEL. ŠT.: 658 - 0827

del zaglavja o koleri na Vrhniki iz svojega romana „Zòri, noč vesela!“ — Začetek drugega dela so najprej zagrabile tri pesmi Vladimirja Kosa v interpretaciji Nikolaja Jeločnika. — V izvedbi Vande Majcen sta sledili dve pesmi Branka Rozmana, tudi prvič razglašeni. — Nazadnje je bral Zorko Simčič srednji del novele Mirka Javornika „Potni list“, ki izide v prihodnji številki Meddobja.

Literarni večer je pokazal, da je slovenska izseljenska literatura zelo pomembna

IZ DELAVNIC NAŠIH USTVARJALNIH ČLANOV

Drago Marijan Šijanec je dirigiral 2. maja t. l. državni orkester na koncertu francoske glasbe v buenosaireškem gledališču Cervantes. Na sporedu so bili Faurejeva suita „Masques et Bergamasques“, Ravelov klavirski koncert v d-duru za levo roko in v Južni Ameriki tokrat prvič izvajana Milhaudova 4. simfonija. — Iz kritik: A - y (Fr. Presse): Vkljub osebni odklonitvi (Milhaudovega) dela moramo izreči Dragu za točnost, s katero je vodil orkester skozi včasih nepremostljiva mesta v partituri, svoje velespoštovanje, ki si ga je zaslužil tudi s kultiviranim in razgledanim vodstvom ostalih delov programa. — G.K. (A. Tagesblatt): M. Drago je bil svoji (pianistki Nadelmannovi) sekundirajoči nalogi popolnoma dorasel... (Milhaudovo) delo je naletelo na nekaj ugovorov; soglasno pa je bilo priznanje Dragu, ki je premagal vse težave z bogatim uspehom in je lahko ponosen na to pomembno izvedbo. — Prensa: Dirigent M. Drago je položil v izvajana dela s polnim zanosom vse svoje že znane vrline, ki so nanje odgovarjala dolgotrajna odobravanja.

Član literarnega odseka *Karel Mauser* je pre več leti objavil v „Koroški kroniki“ roman „Kaplan Klemen“, ki ga je pozneje ponatisnila „Ameriška domovina“. V slovenski knjigi ta roman še ni izšel, pač pa ga je pisatelj dramtiziral in so dramo igrali v Clevelandu (in morda še kje drugje v Sev. Ameriki). Še za časa Mauserjevega bivanja v spittalstem taborišču sta se lotila Slovenec Bernard Strauss in znani švicarski mladinski pisatelj Gerold Schmid nemškega prevoda in ga izročila založbi „Schweizer Volksbuchgemeinde“ (nekakšni švicarski katoliški Mohorjevi družbi). Le-ta je zdaj izdala Mauserjev roman pod naslovom „Kaplan

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA OB DESETLETNICI VETRINJSKE TRAGEDIJE

Slovenska kulturna akcija se pridružuje vsej slovenski emigracijski skupnosti, ki se bo meseca junija širom vseh kontinentov spominjala naše velike narodne tragedije, ko je brat brata moril v desetisočih in ga v desetisočih prisilil do odločitve: izbirati domovino ali svobodo. Mi, ki smo si izbrali svobodo, pa ne nehali ljubiti domovine, in ki ji k duhovni rasti pomagamo po svojih najboljših močeh tudi v emigraciji, vemo dobro, da smo žrtve tistega velikega trenja dveh kultur, ki sta se prav na našem ozemlju udarili v krvavem spopadu: azijska miselnost neindividualne kolektivnosti in človeka in Boga zanikajočega materializma, ter idealistične, na krščanskem temelju ustvarjajoče evropske kulturne tradicije, priznavajoče vso ceno osebnosti pod vidikom božjega ustvarjenja sveta in človeka. V tem trenju so padli desetisoči, največ prav pred desetimi leti, pahnjeni iz Vetrinja v smrt v prepade. Teh smrti se bo v juniju spomnila slovenska emigracijska skupnost. Slovenska kulturna akcija pa še bosažbej tistih iz njenega duha ustvarjajočih kulturnih delavcev, ki so našli nasilno smrt v letih strahot 1941 do 1945 in umrli v emigraciji, ki je samo nadaljevanje trpljenja do dosego nove svobode ustvarjanja tudi nekoč še v domovini.

Da počasti spomin teh žrtev, bo Slovenska kulturna akcija priredila na dan desetletnice smrti pisatelja Narteja Velikonje, dne 25. junija, poseben **Velikonjev večer** v dvorani v Ramos Mejía. Še večji poudarek pa hoče dati s posebno izredno knjižico, ki bo ob tisti priliki izšla, namre z bibliofilskim izdanjem 11 risb akad. slikarice **Bare Remec**, ki jim je tekst v verzih napisal **Tine Debeljak** in jih uredil v ciklus **KYRIE ELEISON — Slovenski Veliki teden 1941 - 1945**. Tako se bosta pesnik Črne maše Jeremija Kalin in slikar K. Mirtič, ki jo je tedaj opremil z lesorezi, zopet srečala z istimi motivi v tej resnično bibliofilski knjižici, v kateri bo na prošnje treh Kyrie eleisonov prikazana vsa naša zgodovina teh let, bolj ekspresivno v risbi kakor v besedi.

Knjižica ne bo samo pietetni spomin Slovenske kulturne akcije pobitim Slovincem, zlasti kulturnim delavcem, temveč tudi pomemben umetniški dogodek, s katerim se upa Slov. kult. akcija na svojski način vključiti v vsenarodno počastitev žalostne desetletnice.

POJASNILO TAJNIŠTVA

Tajništvo je bilo opozorjeno, da se širijo vesti, kot da ustanavlja Slov. kult. akcija na Alvaradu 350 v Ramos Mejía neko konkurenčno shajališče Slovincem proti Slovenski hiši na Ramón Falcónu.

SKA si je kot podnajemnica podnajemnika v hiši Granaderos 61 delila prostor z Družabno pravdo in Gospodarsko pisarno (vedno v najlepšem sporazumu glede razdelitve prostora in časa). Pisarna je služila tudi za knjižnico ter skladišče inventarja in knjižnih zalog. Ker vse to stalno narašča in ker narašča tudi delo, je najbrž bolj kot katera druga organizacija pozdravila akcijo za

Slovensko hišo in tudi takoj sporočila svoje želje, na kakšne prostore bi v Slovenski hiši reflektirala. Izrazila je tudi želje za ureditev tistih prostorov, zlasti dvorane, ki naj bi služili njej — in drugim organizacijam — za večje prireditve kot predavanja, razstave, koncerte in gledališke predstave. Gospodje, ki vodijo akcijo za Slovensko hišo, so naše predloge vedno upoštevali in jim skušajo po vseh močeh ustreči. Zato je bila naša vnema za Slovensko hišo še večja in *znova prosimo vse svoje člane in prijatelje, naj to akcijo podpro, kolikor največ morejo*.

Najemnik - upravnik hiše na Granaderos 61 s prvim podnajem-

Klemens“ v 347 strani obsegajoči knjigi, v nakladi ok. 50.000 izvodov. Opremo knjige je oskrbel grafik Fritz Mayer. (Soprevajalec Gerold Schmid je že prej napravil prevod knjige o Lojzetu Grozdetu.)

Zbornik „Alma Mater“, ki ga je izdal za l. 1954 Pont. Collegio Urbano de Propaganda Fide v Rimu, je skupaj z J. Archibaldom uredil član našega literarnega odseka **Rafko Vodeb**. Članica umet. odseka **Aleksa Ivanc** je opremila naslovno stran z dvobarvnim linorezom notranjščine bazilike nad katakombami sv. Aleksandra; v knjigi pa so objavljeni še njeni lesorezi Piazza di Spagna, Pantheon, Il collegio (v ul. Urbani VIII.), Trajanov steber, Piazza Navona in Seminarist, za katerega je uporabila Groharjev motiv sejalca.

ERRATA CORRIGE!

Pri pomenku z blagajnikom v četrti številki „Glasa“, se je enemu izmed gospodov — izpraševalcu ali pripovedovalcu — pripetil lapsus, da je kot Windischerjevega obdarovanca imenoval Akademijo znanosti in umetnosti namesto Narodne galerije. — V peti številki „Glasa“ je bral tiskarski skrat iz rokopisa napačno Prešernovo ime Ivan namesto Fran. Morda mu je lebdel pred očmi še nedotiskani Ivan — Pregelj!

nikom ne namerava obnoviti zadevne pogodbe, češ da rabi prostor zase. SKA kot podnajemnica podnajemnika ne namerava izkoriščati zavlačevalnih močestnosti, ki jih nudita tukajšnji stanovanjski zakon in izvršilni postopek, saj sta oba „nadnajemnika“ naša rojaka. Zato je SKA s hvaležnostjo sprejela ponudbo Gospodarske zadruge, ki nam je ponudila gostoljubno streho v svojih novih prostorih na Alvaradu v Ramos Mejía. Nakup „Ilirije“ je gospodarsko dejanje, ne pa kulturno - organizatorično. (Če imamo skupne prostore, se take stvari pač pogovorimo in mislim, da s tem ne izdajam nobene tajnosti.) Rajši pa gostujemo pri naših, kot drugod.

Naša pogodba z Gospodarsko zadrujo je kratkoročna, preračunana na čas, ko bo možna vselitev v Slovensko hišo, kadar bo primereno adaptirana. Naša želja je, da bi se to moglo zgoditi čimprej, in še enkrat priporočamo podpisanje akcije za Slovensko hišo na Ramón Falcónu.

Tajništvo SKA:

Marijan Marolt l. r.